

IT-revyen

Mellvik-Rapporten er verken avis eller nyhetsmagasin, men vi er definitivt opp-tatt av det som skjer rundt oss. Under overskriften IT-revyen kommenterer vi aktuelle nyheter og temaer i markedet og bransjen forøvrig. Vi konsentrerer oss om emner og trender som faller inn under MRS naturlige fagfelt, og inviterer leserne til å komme med innspill.

Dell ned fra Web-tronen

Vi innrømmer gjerne at vi handler på Internettet – så ofte det lar seg gjøre – fordi det er enklere, raskere og kan gjøres når som helst. Dermed stifter vi bekjentskap med et betydelig antall Web-tjenester i løpet av en måneds tid, og kan ikke unngå å gjøre oss en del refleksjoner i den forbindelse. For eksempel undrer vi oss over at vi den ene dagen leser i pressen at nordmenn praktisk talt er fremst i verden på Internett-bruk, og den neste at vi er særdeles tilbakeholdne innen e-handel. Selv om det kan argumenteres for å se de to sidene som uavhengige, har vi vanskelig for å frikoble dem: Her er det noe som ikke stemmer.

Vi har også kunnet konstatere at Dell Computer definitivt har havnet langt bak i lekse med hensyn til kvalitet på Internett-tjenester: Riktignok er de fortsatt uslående med hensyn til selvkonfigurasjon av systemer, men der stopper vår tilfredshet: Her er det vanskelig å finne frem, produktspesifikasjonene er uoversiktlige og en rekke produkter selges uten at det finnes spesifikasjoner for dem i det hele tatt – de dukker ikke engang opp i et søk. Dette holder ikke – nå har Dell mye å lære av både Toshiba, Compaq og andre.

Lite sikkerhet uten Nessus

Tro har vært mang en sjel til god hjelp, ikke minst med hensyn til sikkerhet. Imidlertid har det aldri vært mindre grunn til å tro noe som helst i den anledning enn i disse dager. Her må vi vite, og pålitelig kunnskap om egen sikkerhet får vi kun ved å kontrollere. Derfor er kontrollverktøy et område som får stor oppmerksomhet, ikke minst fra leverandørsiden i disse dager.

Fagbladet Network Computing [www.networkcomputing.com] har tatt for seg 8 slike verktøy i januarutgaven, og har kommet til den begredelige konklusjon at ingen av dem er gode nok. Best ut kommer interessant nok Nessus, som vi diskuterte i Mellvik-Rapporten nr. 75 og 77. Et gratis og fritt tilgjengelig verktøy – som ifølge testen heller ikke er fritt for lyter, men som altså går sine kommersielle konkurrenter en høy gang. Et klarere hint om hvor vi bør gå for å kontrollere sikkerheten kan vi knapt få.

I vår praktiske gjennomgang av Nessus i nr. 77, påpekte vi blant annet at Nessus krever betydelig kompetanse for å komme 'på lufta': Både under kompilering og generell installasjon møtte vi utfordringer som forutsatte betydelig innsikt og erfaring. En leser av Mellvik-Rapporten har siden gjort oss oppmerksom på at det finnes ferdig kompilerte og pakkede utgaver av Nessus for Linux/Intel og Solaris/SPARC. Det betyr at veien til effektiv sikkerhetstesting er vesentlig forkortet for brukere av disse to plattformene. Se denne utgavens referanse-web-side for pekere til pakkene.

Skuffende Pentium 4

Intels ferskeste innslag på prosessorfronten har omsider funnet veien til fysiske produkter – i tide til å finne sin plass under enkelte juletrær og på et fåtalls skrivebord før årsskiftet. Det ventede skredet av fornyelser har imidlertid uteblitt, og ekspertenes tale er klar: Dette er kosmetikk og markedsføring i større grad enn det er en ny teknologi-generasjon. Klokkefrekvenser i området 1 til 1,5 GHz er imponerende, men spiller liten rolle dersom de hastige klokkesignalene ikke kan omsettes i ytelse.

Testene av nykommeren viser interessant nok at det primært er under juletreet nykommeren hører hjemme. Den er bedre enn sin forgjenger på spill og multimedia-anvendelser, mens den forøvrig havner i baklekse og er vesentlig dårligere enn Pentium III til tross for høyere klokkefrekvens. Faktisk ser det ut til at Intel har vært mest opptatt av å få produktet på markedet med høyest mulig MHz-tall, mens ytelsen har hatt mindre betydning. Konsekvensen er for det første at kappløpet med AMD blir enda tøffere i en periode, for det andre at Intel har fått nok en ripe i teknologilakken, og for det tredje at vi trygt kan holde oss unna i alle fall denne generasjonen av Pentium 4. Høyere klokkefrekvens som ikke gir høyere ytelse, er utelukkende negativt fordi systemene blir mer energikrevende, generelt mer kostbare og potensielt mindre stabile. Ikke nettopp noe å stå etter.

DSL-kaos?

ADSL, SDSL, HDSL, HDSL2, VDSL, RADSL – enkelt er det definitivt ikke å forholde seg til mengden av DSL-varianter som i løpet av de tre siste årene har dukket opp. Hver har sine karakteristika med hastighet, rekkevidde, antall tråddar og så videre, og det skal ingen fantasi til for å innse at fellesbetegnelsene DSL og xDSL kun gir oss en pekepinn om hva som menes. Riktignok har alle disse variantene en felles teknologiplattform som utgangspunkt, og det er lett å forledes til å tro at de er mer eller mindre kompatible.

Det er de på ingen måte, og verre skal det bli: SHDSL ble sist høst ratifisert som en 'godkjent spesifikasjon' av ITU, den Internasjonale Telekommunikasjons Union, og det er liten grunn til å tro at det ender der. Vi kan konkludere med at DSL er lett å snakke om og å markedsføre, men langt vanskeligere å forstå for det marked leverandørene håper å overta. Riktignok handler konsumentmarkedet foreløpig kun om ADSL, den enkle og billigste varianten, men dersom DSL skal ha noen fremtid utover de nærmeste to årene (se "Gigabit Ethernet: Fest setebeltene" i Mellvik-Rapporten nr. 79), må det sterkere krutt til. Det betyr én eller flere av de andre variantene, og spørsmålene om kompatibilitet på utstyrsnivå bli høyst relevant: Dersom vi investerer i ADSL-utstyr i dag, hva skal til for å komme over på neste generasjon i morgen eller neste år?

UPC-farsen fortsetter

"Bredbånd gir deg flere muligheter!" forteller UPC i en brosjyre som dukket opp i posten nylig. Vi leser med interesse at "Du surfer opptil 10 ganger raskere enn vanlig ISDN" og "Du slipper å betale tellerskritt". Månedsprisen er høyst interessant – NOK 295, og installasjonsavgiften på under NOK 400 er like attraktiv.

Hva vi får for disse pengene, forteller imidlertid verken brev eller brosjyre noe om. Hva betyr 'opptil 10 ganger raskere' i praksis og hva mener UPC med ISDN – 64 kbps eller 128 kbps? Hva er leveringstiden og hvor lenge kan vi regne med at den oppgitte månedsprisen skal gjelde? Sett fra et markedsføringssynspunkt er både brev og brosjyre lite å skrive hjem om.

Historien slutter imidlertid ikke her: Prisen frister tilstrekkelig til at vi plasserer vår bestilling, riktignok etter å ha besøkt selskapets Web-sider og samlet litt mer informasjon – om blant annet båndbredde. Allerede tre dager senere ringer en selger for å bekrefte bestillingen. Ved en tilfeldighet blir månedsavgiften nevnt i samtalen, som viser seg å ikke være NOK 295 som tilbudet sier, men NOK 345 – fra 1. februar, mindre enn tre uker etter at tilbudet ble mottatt. Vi påpeker det useriøse i denne villedende markedsføringen, og får beklagelser tilbake fra en selger som ingen ting kan gjøre. Når vi ber om å få snakke med sjefen til vedkommende, er svaret at et forsøk vil bli gjort, men at han sjelden ønsker å snakke med kunder. Fem minutter senere ringer telefonen igjen: Sjefen er ikke interessert i å snakke med oss – tilbudet er godt, og vi kan ta det eller la være. Vi lot naturligvis være. Attraktive tilbud setter vi pris på, men useriøsitet på dette nivå allerede før kundeforholdet er i gang, tegner dårlig for fremtiden. ■

